

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CLUJ – SECȚIA PENALĂ
DOSAR NR. 1494/219/2020*

Document supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

ÎNCHEIERE PENALĂ

Sedința publică din data de 05.03.2021

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE : (...)

Judecător : (...)

Grefier : (...)

Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj este reprezentat prin procuror (...)

Pe rol se află soluționarea contestației formulate de contestatorul-condamnatul (...) împotriva sentinței penale nr. 625/03.12.2020 a Judecătoriei Dej, pronunțate în dosarul nr. 1494/219/2020*, cauza având ca obiect contestație la executare.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care, se constată că mersul dezbaterilor și poziția procesuală a părților cu privire la sesizarea Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 03.03.2021 care face parte integrantă din prezenta, când s-a stabilit pronunțarea la data de astăzi.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, chestiune ridicată din oficiu de către Tribunalul Cluj, reține următoarele:

Obiectul și stadiul cauzei aflat pe rolul Tribunalului Cluj

Prin sentința penală atacată nr. 625/03.12.2020 a Judecătoriei Dej (pronunțată după trimiterea cauzei spre rejudecare) a fost respinsă, ca neîntemeiată, contestația la executare formulată de persoana condamnată (...), având ca obiect mandatul de executare nr. 182/02.06.2020 emis în baza sentinței penale nr. 150/02.03.2020 a Judecătoriei Dej, astfel cum a fost modificată prin decizia penală nr. 206/28.05.2020 a Tribunalului Cluj.

În motivare, s-a argumentat că în primul ciclu procesual, prin decizia penală nr. 417/2020, a fost admisă contestația formulată de contestatorul (...) împotriva sentinței penale nr. 409/07.08.2020 a Judecătoriei Dej, pe care a desființat-o doar sub aspectul omisiunii de a soluționa capătul de cerere privind împiedicarea la executare în sensul art. 598 alin. (1) lit. c) teza a II-a din C.proc.pen. și a trimis cauza spre rejudecare Judecătoriei Dej, pentru a analiza și capătul de cerere menționat.

Tribunalul a constatat că sentința este legală și temeinică raportat la aspectele asupra cărora judecătorul de la instanța de fond s-a pronunțat. Există autoritate de lucru judecat raportat la decizia penală nr. 206/28.05.2020 pronunțată de Tribunalul Cluj - Secția penală în ceea ce privește modalitatea de aplicare a legii penale mai favorabile, iar regula specialității nu este aplicabilă în cauză raportat la considerentele prezentate de instanța de fond. Condamnatul a fost predat din Olanda în baza unui mandat european de arestare și nu a unei cereri de extrădare, putându-se discuta despre aplicarea regulii specialității în baza art. 117 din Legea nr. 302/2004 și nu a art. 74 din aceeași lege.

S-a arătat că tribunalul a evidențiat că persoana condamnată nu a renunțat la regula specialității și face în mod repetat referire la faptul că statul olandez a refuzat predarea sa pentru

executarea unora dintre pedepsele specificate în mandatele europene de arestare – conform scrisorii întocmite de autoritățile judiciare din Olanda au fost emise astfel de mandate în dosarul nr. 2552/314/2013 al Judecătoriei Suceava și dosarul nr. 65/227/2009 al Judecătoriei Fălticeni, pentru o parte din pedepsele specificate în acestea refuzându-se predarea.

Tribunalul (prin hotărârea prin care a dispus rejudecarea) a relevat că regula specialității se referă la pedepse care nu sunt cuprinse în mandatul european de arestare, comise anterior, or, condamnatului nu i s-au aplicat astfel de pedepse. S-a făcut trimitere la considerentele Deciziei nr. 15/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Însă, în contestația la executare adresată Judecătoriei Dej condamnatul a solicitat, în primul rând, aplicarea art. 598 alin. (1) lit. c) teza a II-a din C.proc.pen. privind mandatul de executare nr. 182/02.06.2020 al Judecătoriei Dej. Prin urmare, s-a arătat în respectiva decizie că trebuia soluționată și contestația la executare formulată de (...) având ca obiect împiedicarea la executare a pedepsei rezultante stabilite prin decizia tribunalului, anterior menționată.

În continuare, Judecătoria Dej a reținut (după ce a fost trimis dosarul spre rejudecare) că numitul (...) execută o pedeapsă rezultantă finală de 17 ani, 1 lună și 47 zile închisoare, fiind încarcerat în baza mandatului de executare nr. 182/02.06.2020 emis în baza sentinței penale nr. 150/02.03.2020 a Judecătoriei Dej, astfel cum a fost modificată prin decizia penală nr. 206/28.05.2020 a Tribunalului Cluj, îndreptată prin încheierile penale nr. 176/17.06.2020 și nr. 188/23.06.2020.

Prin această decizie, în baza art. 597 alin. (7) și (8) din C.p.p. raportat la art. 425 ind. 1 alin. (7) pct. 2 lit. a) din C.p.p. raportat la art. 595 din C.p.p., art. 6 alin. (1) și (5) din C.p., s-au admis în parte contestațiile reunite formulate de acesta sub aspectul aplicării legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei și, procedând la recalcularea pedepsei conform dispozițiilor Codului penal în vigoare, mai favorabil, Tribunalul Cluj a descontopit pedeapsa rezultantă de 18 ani închisoare aplicată condamnatului prin sentința penală nr. 1088/12.07.2017 a Judecătoriei Focșani, definitivă prin decizia penală nr. 1218/22.11.2017 a Curții de Apel Galați, în pedepsele componente, repuse în individualitatea lor, a redus apoi cele două pedepse vizate de dispozițiile legii penale mai favorabile, operațiune urmată de recontopirea tuturor pedepselor, inclusiv a celor două reduse, dar și a celor trei pedepse de 6 ani închisoare, de 2 ani și 6 luni închisoare și cea de 8 luni închisoare.

Instanța de fond a reținut că în privința acestor trei pedepse prin sentința penală nr. 266/14.10.2016 a Judecătoriei Suceava (dosar nr. 5371/314/2016) s-a constatat ivit un impediment la executare, pe motiv că Tribunalul Amsterdam a refuzat predarea condamnatului (...), însă acest mandat a fost la rândul său anulat prin sentința penală nr. 1088/12.07.2017 a Judecătoriei Focșani, definitivă prin decizia penală nr. 1218/22.11.2017 a Curții de Apel Galați, care nu a mai avut în vedere împiedicarea la executare constată anterior de Judecătoria Suceava.

Totodată, instanța de fond a constatat că în dosarul nr. 4290/219/2019, Tribunalul Cluj, ca instanță de control judiciar, a arătat că problema autorității de lucru judecat evocată de Judecătoria Dej în respectiva cauză trebuie înțeleasă strict din perspectiva anulării mandatului de executare nr. 541/2013 al Judecătoriei Suceava prin sentința penală nr. 266/14.10.2016 a Judecătoriei Suceava. Or, acest mandat de executare a fost anulat ulterior, ca urmare a efectuării altor operațiuni de contopire prin hotărâri judecătorești definitive, ceea ce ar însemna că sentința penală nr. 266/14.10.2016 a Judecătoriei Suceava poate fi invocată cu titlu de autoritate de lucru judecat doar în ipoteza unei contestații la executare care ar avea ca efect anularea aceluiași mandat nr. 541/2013 al Judecătoriei Suceava.

Astfel, s-a reținut de către Judecătoria Dej că sentința penală nr. 266/14.10.2016 a Judecătoriei Suceava nu se bucură de autoritatea lucrului judecat cu privire la mandatul de executare nr. 182/02.06.2020 emis în baza sentinței penale nr. 150/02.03.2020 a Judecătoriei Dej, astfel cum a fost modificată prin decizia penală nr. 206/28.05.2020 a Tribunalului Cluj.

S-a apreciat că analizând legalitatea și temeinicia acestui ultim mandat de executare a pedepsei închisorii prin prisma regulii specialității, instanța de fond a statuat definitiv că aspectele invocate de contestator cu privire la cele trei pedepse nu se circumscriu acestui

principiu, reținându-se legala lor contopire în pedeapsa rezultantă finală de 17 ani, 1 lună și 47 zile închisoare.

Împotriva acestei sentințe a formulat contestație condamnatul (...), criticând faptul că nu se ține seama de deciziile instanței olandeze.

Chestiunea de drept supusă dezlegării

Textele de lege

Art. 598 alin. (1) din C.proc.pen.

Contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri:

(...)

c) când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare;

(...)

Art. 117 din Legea nr. 302/2004 (text care poate fi incident doar dacă este reținut prin analogie)

(...)

(2) Cu excepția cazurilor menționate la alin. (1) și (4), persoana predată autorităților române nu va putea fi urmărită, judecată sau privată de libertate pentru o altă faptă anterioară predării decât dacă statul membru de executare o consimte. În acest scop, autoritatea judiciară română emitentă va prezenta autorității judiciare de executare o cerere de autorizare, însoțită de informațiile prevăzute la art. 87 alin. (1).

(...)

(4) Dispozițiile alineatelor anterioare nu se aplică atunci când intervine una dintre următoarele circumstanțe:

(...)

c) când, având posibilitatea să părăsească teritoriul statului membru căruia i-a fost predată, persoana în cauză nu a făcut acest lucru în termen de 45 de zile de la punerea sa definitivă în libertate sau s-a întors pe acest teritoriu după ce l-a părăsit;

(...).

Chestiunea incidentă în cauză este dacă în procedura contestației la executare, în interpretarea art. 598 alin. (1) lit. c) teza finală din C.proc.pen. (împiedicare la executare), atunci când pentru o parte dintre pedepsele indicate în mandatul european de arestare emis de autoritatea judiciară solicitantă română, autoritate judiciară de executare străină refuză predarea, iar pentru o altă parte dintre pedepse admite predarea, impedimentul la executarea pedepselor cu privire la care s-a refuzat predarea (pentru motivul că persoana condamnată nu are posibilitatea să conteste condamnarea pronunțată în lipsă) este temporar, aceste pedepse putând fi executate ulterior, în condițiile art. 117 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 302/2004, republicată (text aplicabil prin analogie și în ipoteza refuzului de predare), sau impedimentul la executarea pedepselor cu privire care s-a refuzat predarea pentru motivul că persoana condamnată nu are posibilitatea să conteste condamnarea pronunțată în lipsă este definitiv, aceste pedepse aplicate de instanțele române neputând fi executate pe teritoriul României ulterior executării pedepselor pentru care s-a admis predarea.

Examenul de admisibilitate a sesizării

În conformitate cu art. 475 din C.p.p., tribunalul reține îndeplinirea condițiilor de admisibilitate.

Astfel, tribunalul este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță. Cauza are ca obiect contestație la executare, iar la acest moment se află în etapa contestației împotriva sentinței pronunțate de Judecătoria Dej.

În al doilea rând, chestiunea de drept sesizată are caracter de noutate, câtă vreme Înalta Curte nu a mai statuat asupra acesteia printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii. Totodată, chestiunea nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În practica Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală există soluții de respingere, ca inadmisibile (decizia nr.

15/2020), a unor chestiuni de drept, ridicate în privința incidenței principiului specialității – art. 117 din Legea nr. 302/2004 –, însă în prezenta cauză chestiunea de drept ridicată este diferită, referindu-se la impedimentul la executare reprezentat de refuzul de predare al autorității judiciare de executare străine a mandatului european de arestare pentru o parte dintre pedepsele menționate în mandat.

Pe de altă parte, în practica judiciară nu există suficiente resurse din care să deducă faptul că această chestiune de drept este abordată într-o manieră unitară. Mai mult, în anumite soluții jurisprudențiale se reține incidența principiului specialității în asemenea cazuri (contrar opiniei Înaltei Curți menționate în decizia precitată), având drept consecință considerarea refuzului parțial de predare al autorității judiciare de executare străine a mandatului european de arestare ca reprezentând un impediment temporar la executarea pedepselor cu privire la care s-a refuzat predarea.

În al treilea rând, relativ la relevanța chestiunii de drept, se reține că de lămurirea acesteia depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, pentru următoarele argumente:

- *Situația juridică a condamnatului-contestator*

În prezent, condamnatul (...) se află în executarea pedepsei rezultante de 17 ani 1 lună și 47 zile închisoare aplicată prin aplicată prin decizia penală nr. 206/28.05.2020 a Tribunalului Cluj – Secția penală (definitivă).

Prin această decizie, s-au admis, în parte, contestațiile reunite formulate de contestatorul-condamnatul (...) – împotriva sentinței penale nr. 150/02.03.2020 a Judecătoriei Dej și a sentinței penale nr. 377/06.03.2020 a Judecătoriei Gherla, au fost desființate sentințele penale atacate și s-a admis cererea condamnatului (...) de aplicare a legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei.

Rezumând cele dispuse reținem că s-a descontopit pedeapsa rezultantă de 18 ani închisoare aplicată condamnatului (...) prin sentința penală nr. 1088/12.07.2017 a Judecătoriei Focșani, definitivă prin decizia penală nr. 1218/22.11.2017 a Curții de Apel Galați, în pedepsele componente, care au fost repuse în individualitatea lor.

În baza art. 6 alin. (1) și (5) din C.p., s-a redus pedeapsa de 11 ani închisoare și 5 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute la art. 65 lit. a) teza a II-a și lit. b) din C.p. de la 1969 – aplicată condamnatului (...) pentru comiterea infracțiunii de instigare la înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prin sentința penală nr. 227/26.04.2010 a Tribunalului Iași, definitivă prin nerecurare la data de 10.04.2012 – la pedeapsa de 5 ani închisoare și 5 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute la art. 65 lit. a) teza a II-a și lit. b) din C.p. de la 1969.

S-a redus pedeapsa de 7 ani închisoare și 4 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute la art. 65 lit. a) teza a II-a și lit. b) din C.p. de la 1969 – aplicată condamnatului (...) pentru infracțiunea de constituirea unui grup infracțional organizat (care a atras revocarea liberării condiționate și contopirea cu restul de 111 zile închisoare din sentința penală nr. 210/23.02.2005 a Judecătoriei Suceava), prin sentința penală nr. 227/26.04.2010 a Tribunalului Iași, definitivă prin nerecurare la data de 10.04.2012 – la pedeapsa de 5 ani închisoare și 4 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute la art. 65 lit. a) teza a II-a și lit. b) din C.p. de la 1969.

Conform art. 6 din C.p. rap. la art. 39 alin. (1) lit. b) din C.p., art. 44 alin. (2) din C.p. și art. 104 alin. (2) din C.p., și la deciziile nr. 1/2014, nr. 13/2014, respectiv nr. 3/2015 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, s-au recontopit pedepsele:

- restul de pedeapsă de 111 zile închisoare din pedeapsa de 1 an închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 210/23.02.2005 a Judecătoriei Suceava, definitivă prin decizia penală nr. 202/03.04.2006 a Curții de Apel Suceava (care conform C.p. de la 1969 reprezenta termenul I al recidivei postcondamnatorii, iar conform C.p. în vigoare reprezintă termenul I al pluralității intermediare), din executarea căreia s-a dispus liberarea condiționată, revocată ulterior;

- pedeapsa de 8 luni închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 332/23.05.2008 a Judecătoriei Roman, definitivă prin decizia penală nr. 423/12.06.2009 a Curții de Apel Bacău;

- pedeapsa de 1 an închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 219/19.07.2010 a Judecătorei Fălticeni, definitivă prin decizia penală nr. 524/26.05.2011 a Curții de Apel Suceava;

- pedeapsa de 2 luni închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 219/19.07.2010 a Judecătorei Fălticeni, definitivă prin decizia penală nr. 524/26.05.2011 a Curții de Apel Suceava;

- pedeapsa de 5 ani închisoare redusă în condițiile art. 6 din C.p., pentru infracțiunea de constituirea unui grup infracțional organizat, aplicată prin sentința penală nr. 227/26.04.2010 a Tribunalului Iași, definitivă prin nerecurare la data de 10.04.2012;

- pedeapsa de 5 ani închisoare redusă în condițiile art. 6 din C.p., pentru infracțiunea de instigare la înșelăciune, în formă continuată, aplicată prin sentința penală nr. 227/26.04.2010 a Tribunalului Iași, definitivă prin nerecurare la data de 10.04.2012;

- pedeapsa de 1 an închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 227/26.04.2010 a Tribunalului Iași, definitivă prin nerecurare la data de 10.04.2012;

- pedeapsa de 5 ani închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 712/17.12.2012 a Judecătorei Suceava, definitivă prin nerecurare la data de 09.01.2013;

- pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 712/17.12.2012 a Judecătorei Suceava, definitivă prin nerecurare la data de 09.01.2013;

- pedeapsa de 1 an închisoare aplicată prin hotărârea din 15.05.2015 a Judecătorei Backnang din Germania, recunoscută prin sentința penală nr. 1282/11.05.2017 a Judecătorei Iași, definitivă prin necontestare la 23.05.2017.

S-a aplicat condamnatului (...) pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare la care s-a adăugat o treime din suma celorlalte pedepse (15 ani 4 luni și 111 zile închisoare), anume 5 ani 1 lună și 47 zile închisoare, rezultând pedeapsa intermediară de 10 (zece) ani 1 (unu) lună și 47 (patruzeci și șapte) zile închisoare.

În baza art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, s-a adăugat pedeapsa de 1 an închisoare (care conform C.p. de la 1069 reprezenta termenul I al recidivei postcondamnatorii, iar conform C.p. în vigoare reprezintă termenul I al pluralității intermediare), aplicată prin sentința penală nr. 701/22.06.2004 a Judecătorei Suceava, definitivă prin decizia penală nr. 310/23.05.2005 a Curții de Apel Suceava, cu privire la care s-a dispus revocarea suspendării condiționate, la pedeapsa rezultantă intermediară de 10 ani 1 lună și 47 zile închisoare (rezultată în urma efectuării operațiunilor de contopire pentru concurs de infracțiuni, în condițiile Codului penal în vigoare), rezultând pedeapsa de 11 (unsprezece) ani 1 (unu) lună și 47 (patruzeci și șapte) zile închisoare în sarcina condamnatului (...) (care constituie termenul I al recidivei postcondamnatorii reconstituit).

În temeiul art. 43 alin. (2) din C.p., s-a adăugat pedeapsa rezultantă intermediară de 11 ani 1 lună și 47 zile închisoare (care constituie termenul I al recidivei postcondamnatorii reconstituit) la pedeapsa de rezultantă intermediară de 6 ani închisoare reprezentând termenul al II-lea al recidivei postcondamnatorii, aplicată prin sentința penală nr. 1088/12.07.2017 a Judecătorei Focșani, definitivă prin decizia penală nr. 1218/22.11.2017 a Curții de Apel Galați, aplicându-se condamnatului (...) pedeapsa rezultantă finală de 17 (șaptesprezece) ani 1 (unu) lună și 47 (patruzeci și șapte) zile închisoare, mai favorabilă.

În baza art. 45 din C.p., s-au menținut în sarcina condamnatului (...) pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute la art. 65 lit. a) teza a II-a și lit. b) din C.p. de la 1969, pe o durată de 5 ani, și pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute la art. 65 lit. a) teza a II-a și lit. b) din C.p. de la 1969, stabilite prin sentința penală nr. 1088/12.07.2017 a Judecătorei Focșani, definitivă prin decizia penală nr. 1218/22.11.2017 a Curții de Apel Galați.

În baza art. 40 alin. (3) din C.p., s-a scăzut din pedeapsa rezultantă finală de 17 ani 1 lună și 47 zile închisoare aplicată condamnatului (...) perioadele executate de la 10.05.2006 la 09.01.2007, de la 29.04.2007 la 17.12.2007, de la 04.07.2012 la 20.09.2012, de la 07.03.2015 la 14.05.2015, de la 27.07.2015 la zi.

În baza art. 555 din C.p.p., s-a anulat mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 1199/23.11.2017 emis de Judecătoria Focșani și s-a dispus emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii conform prezentei hotărâri.

Ca atare, condamnatul (...) execută în prezent mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 182/02.06.2020 emis de Judecătoria Dej.

Anterior, condamnatul a fost predat autorităților române în baza deciziei emise de Tribunalul Amsterdam la data de 27.10.2015 (în dosarul nr. 15/5364) în executarea mandatului european de arestare referitor la executarea pedepsei aplicate prin sentința penală nr. 219/19.07.2010 a Judecătoriei Fălticeni, definitivă prin decizia penală nr. 524/26.05.2011 a Curții de Apel Suceava;

Totodată, condamnatul a fost predat autorităților române și în baza deciziei emise de Tribunalul Amsterdam la data de 27.10.2015 (în dosarul nr. 15/5365) în executarea mandatului european de arestare referitor la executarea pedepselor aplicate prin sentința penală nr. 210/23.02.2005 a Judecătoriei Suceava, definitivă prin decizia penală nr. 202/03.04.2006 a Curții de Apel Suceava și sentința penală nr. 227/26.04.2010 a Tribunalului Iași, definitivă prin nerecurare la 10.04.2012.

Prin această ultimă decizie Tribunalul Amsterdam a refuzat predarea pentru executarea fracției de pedeapsă dispuse prin sentința penală nr. 414/01.07.2013 a Judecătoriei Suceava, definitivă prin nerecurare la 18.09.2013 (dosar nr. 2552/314/2013) și a pedepsei dispuse prin sentința penală nr. 332/23.05.2008 a Judecătoriei Roman, definitivă prin decizia penală nr. 423/12.06.2009 a Curții de apel Bacău (dosar nr. 5249/291/2007).

Sentința penală nr. 414/01.07.2013 a Judecătoriei Suceava, definitivă prin nerecurare la 18.09.2013 (dosar nr. 2552/314/2013), care cuprinde două dintre pedepsele indivizibile (la momentul respectiv) pentru care s-a refuzat predarea de către instanța olandeză, a fost dispusă într-o cauză având ca obiect contestație la executare.

Prin această hotărâre s-a procedat exclusiv la anularea mandatelor de executare a pedepsei închisorii emise în baza sentinței penale nr. 332/23.05.2008 a Judecătoriei Roman, definitive prin decizia penală nr. 423/12.06.2009 a Curții de Apel Bacău, respectiv în baza sentinței penale nr. 712/17.12.2012 a Judecătoriei Suceava, definitive prin nerecurare la 09.01.2013, dispunându-se emiterea unui nou mandat conform sentinței penale nr. 712/17.12.2012 a Judecătoriei Suceava.

Ca atare, prin decizia emisă de Tribunalul Amsterdam la data de 27.10.2015 (în dosarul nr. 15/5365) în executarea mandatului european de arestare, s-a refuzat predarea condamnatului (...) pentru pedepsele indivizibile aplicate prin sentința penală nr. 332/23.05.2008 a Judecătoriei Roman, definitivă prin decizia penală nr. 423/12.06.2009 a Curții de apel Bacău (dosar nr. 5249/291/2007), și prin sentința penală nr. 712/17.12.2012 a Judecătoriei Suceava, definitivă prin nerecurare la data de 09.01.2013 (în dosarul nr. 3368/314/2010).

Prin sentința penală nr. 332/23.05.2008 a Judecătoriei Roman, definitivă prin decizia penală nr. 423/12.06.2009 a Curții de apel Bacău (dosar nr. 5249/291/2007), (...) a fost condamnat la 8 luni închisoare, această pedeapsă fiind contopită cu restul de 111 zile închisoare din pedeapsa de 1 an închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 210/23.02.2005 a Judecătoriei Suceava, definitivă prin decizia penală nr. 202/03.04.2006 a Curții de Apel Suceava, rezultând pedeapsa indivizibilă de 8 luni închisoare avută în vedere de Tribunalul Amsterdam în reținerea refuzului de predare a condamnatului.

Prin sentința penală nr. 712/17.12.2012 a Judecătoriei Suceava, definitivă prin nerecurare la data de 09.01.2013 (în dosarul nr. 3368/314/2010), (...) a fost condamnat la 5 ani închisoare, respectiv 1 an și 6 luni închisoare, însă ca urmare a revocării suspendării condiționate a executării pedepsei de 1 an închisoare dispuse prin sentința penală nr. 701/22.06.2004 a Judecătoriei Suceava, definitivă prin decizia penală nr. 310/03.05.2005 a Curții de Apel Suceava, au rezultat pedepsele de 6 ani închisoare, respectiv 2 ani și 6 luni închisoare, aceste din urmă pedepse considerate indivizibile fiind avute în vedere de Tribunalul Amsterdam în reținerea refuzului de predare a condamnatului.

Ca urmare a aplicării legii penale mai favorabile *postsententiam* în cazul condamnatului (decizia penală nr. 206/28.05.2020 a Tribunalului Cluj – Secția penală, definitivă), pedepsele considerate indivizibile de către Tribunalul Amsterdam si-au pierdut individualitatea, fiind descontopite și recontopite în condițiile Codului penal în vigoare.

Ca atare, în pedeapsa rezultantă de 17 ani 1 lună și 47 zile închisoare, pe care condamnatul o execută în prezent, se regăsesc pedepsele pentru care s-a refuzat predarea de către instanța olandeză, anume:

- 8 luni închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 332/23.05.2008 a Judecătoriei Roman,

- 111 zile închisoare din pedeapsa de 1 an închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 210/23.02.2005 a Judecătoriei Suceava,

- 5 ani închisoare și 1 an și 6 luni închisoare aplicate prin sentința penală nr. 712/17.12.2012 a Judecătoriei Suceava,

- 1 an închisoare, dispusă prin sentința penală nr. 701/22.06.2004 a Judecătoriei Suceava, definitivă prin decizia penală nr. 310/03.05.2005 a Curții de Apel Suceava.

Punctele de vedere ale procurorului și contestatorului asupra chestiunii de drept sesizate:

Procurorul a apreciat că problema de drept este reprezentată de lipsa unui text legal explicit care să fie avut în vedere în ipoteza în care autoritatea străină de executare a mandatului european de arestare admite în parte cererea de predare, pentru o parte dintre pedepse respingând predarea. Ca atare, a apreciat că este de interes să se cunoască dacă respectivele pedepse se execută în condițiile analogice referitoare la excepțiile de la principiul specialității reglementate de Legea nr. 302/2004 sau refuzul constituie un veritabil impediment la executare.

Avocatul contestatorului a susținut că Legea nr. 302/2004 nu cuprinde explicit un text care ar putea fi avut în vedere în această situație, care să fie corelat cu dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la contestația la executare.

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept

În opinia completului de judecată titular al sesizării, fără a antama soluția pe fondul cauzei, trebuie observat că legiuitorul nu a menționat explicit, *de lege lata*, consecințele deciziei autorității străine de executare a mandatului european de arestare de admitere parțială a predării unei persoane solicitate în raport cu pedepsele cuprinse în mandatul emis de autoritatea solicitantă română.

În situația în care refuzul predării este motivat de faptul că autoritatea emitentă română nu a prezentat o garanție necondiționată a dreptului persoanei solicitate de a contesta condamnările și a obține în întregime rejudicarea (fiind condamnat în lipsă), iar ulterior predării cauzele în care au fost pronunțate hotărârile de condamnare pentru care s-a refuzat predarea nu au fost rejudicate în condițiile art. 466 și urm. din C.proc.pen., impedimentul la executarea acestor pedepse apare ca fiind unul definitiv, neputându-se aplica dispozițiile art. 117 alin. (4) lit. c) din C.p.p. (nu va fi necesar consimțământul statului membru de executare pentru privarea de libertate a persoanei predate dacă, *având posibilitatea să părăsească teritoriul statului membru căruia i-a fost predată, persoana în cauză nu a făcut acest lucru în termen de 45 de zile de la punerea sa definitivă în libertate sau s-a întors pe acest teritoriu după ce l-a părăsit*). Acest text are în vedere ipoteze în care autoritatea de executare nu a cunoscut de existența respectivelor condamnări, aspect neincident în situația prezentată.

De altfel, art. 4a alin. (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, referitor la una dintre excepțiile în care nu se poate refuza executarea mandatului european de arestare emis, printre altele, în scopul executării unei pedepse (când persoana nu a fost prezentă în persoană la procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia), are în vedere asigurarea posibilității efective a persoanei după predare de a solicita rejudicarea cauzei/promovarea unei căi de atac în statul membru emitent.

Or, în ipoteza în cauză acest moment a fost depășit, autoritatea de executare refuzând explicit predarea pentru executarea acestor condamnări.

Drept urmare, în baza art. 475 din C.p.p. și art. 476 alin. (1) din C.p.p., urmând a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu această chestiune de drept,

Văzând și prevederile art. 476 alin. (2) din C.p.p., instanța urmează să suspende judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D I S P U N E:**

În baza art. 475 din C.p.p. și art. 476 alin. (1) din C.p.p.,

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu următoarea chestiune de drept:

„Dacă în procedura contestației la executare, în interpretarea art. 598 alin. (1) lit. c) teza finală din C.proc.pen. (împiedicare la executare), atunci când pentru o parte dintre pedepsele indicate în mandatul european de arestare emis de autoritatea judiciară solicitantă română, autoritate judiciară de executare străină refuză predarea, iar pentru o altă parte dintre pedepse admite predarea:

- impedimentul la executarea pedepselor cu privire la care s-a refuzat predarea pentru motivul că persoana condamnată nu are posibilitatea să conteste condamnarea pronunțată în lipsă este temporar, aceste pedepse putând fi executate ulterior, în condițiile art. 117 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 302/2004, republicată (text aplicabil prin analogie și în ipoteza refuzului de predare), sau

- impedimentul la executarea pedepselor cu privire care s-a refuzat predarea pentru motivul că persoana condamnată nu are posibilitatea să conteste condamnarea pronunțată în lipsă este definitiv, aceste pedepse aplicate de instanțele române neputând fi executate pe teritoriul României ulterior executării pedepselor pentru care s-a admis predarea.”

În temeiul art. 476 alin. (2) din C.p.p.,

Suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, data de 05.03.2021.

PREȘEDINTE,
(...)

JUDECĂTOR,
(...)

GREFIER,
(...)

Red. și tehnoed. 2 ex./jud. (...)